

Південноукраїнський гуманітарний альянс
Громадське об'єднання «Громадянська дія»

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ СВІТОВОЇ НАУКИ

Збірник статей
учасників тридцять другої
Міжнародної науково-практичної конференції
**"ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ
СВІТОВОЇ НАУКИ - ХХІ СТОРІЧЧЯ"**

Том 2
**Природничі та точні науки;
Соціально-економічні науки**

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ ДЛЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

доцент **Ясинська Е.Ц.**,

Україна, м. Чернівці

Буковинський державний медичний університет,

кафедра соціальної медицини та організації

охорони здоров'я

Анотація. В статті проаналізовані актуальні проблеми підготовки висококваліфікованих спеціалістів по менеджменту в нових організаційно-економічних умовах, які спроможні проводити аналіз непередбачених, нестандартних ситуацій для вироблення і прийняття ефективних управлінських рішень.

У статті проаналізовані актуальні проблеми підготовки висококваліфікованих фахівців з менеджменту в нових організаційно-економічних умовах, які спроможні проводити аналіз непередбачених, нестандартних ситуацій для вироблення та прийняття ефективних управлінських рішень.

Найактуальнішою проблемою у світовій охороні здоров'я стає якість надання медичної допомоги. Для здійснення цілеспрямованого впливу на якість та ефективність медичної допомоги потрібно удосконалити існуючу систему управління охороною здоров'я. Забезпечення високого рівня кваліфікації медичних працівників, адміністративних та управлінських кадрів є одним з основних методів підвищення ефективності управління охороною здоров'я. [1,50]. В сучасних складних соціально-економічних умовах зростає розуміння того, що нові реформи неможливі без розвитку і перебудови сфери управління. Сучасний ринок праці потребує наявності відповідальних і професійних кадрів. Особливо це актуально в системі охорони здоров'я.

Завдання охорони здоров'я - підготовка менеджерів, як з класичної теорії управління, так і менеджменту, маркетингу, економіки, права, інформаційних технологій, озброєння їх передовими інформаційними технологіями, що спираються на науково-обґрунтовані методи управління, а не тільки на інтуїтивний і практичний досвід [2, 16]

Сьогодні в Україні гостро відчувається недостатність дипломованих управлінців в галузі медицини, які володіють, як лікувальними справами, так і навичками ведення бізнесу. Керівні посади в державних і приватних клініках переважно займають лікарі, які не мають освіти менеджера, не володіють принципами менеджменту та маркетингу, фінансового менеджменту, управління персоналом та інше. Останнім часом дуже багато управлінців різних рівнів, починаючи з начальників управлінь охорони здоров'я обласної адміністрації та закінчуючи завідуючими кабінетів, почали отримувати управлінську освіту. Окрім того, реалії вітчизняної системи охорони здоров'я показують гостру необхідність грамотного і компетентного управління медичним бізнесом. Багато лікарів, які працюють в державних установах, з часом

відкривають свої медичні центри, кабінети чи лабораторії. Активний розвиток приватної медичної галузі формує попит на управлінців, які володіють, як медичними знаннями, так і принципами ведення бізнесу. [3, 64].

Існуюча система підготовки менеджерів починається з бакалаврата.

Студенти вивчають лише основи менеджменту охорони здоров'я, в той час як основний об'єм дисциплін загального та спеціального менеджменту вивчається на рівні післядипломної освіти. При цьому магістри цілеспрямовано отримують спеціалізацію в галузі менеджменту охорони здоров'я. Навчання на рівні додаткової освіти проводиться у форматі 2-4 тижневих курсів, необхідних для отримання (підтвердження) кваліфікаційної категорії, сертифіката (атестації). Такий термін підготовки не забезпечує фундаментальності підготовки.

Головною метою сучасної державної кадрової політики у сфері охорони здоров'я має бути забезпечення її ефективності та функціонування за рахунок створення системи підготовки професійних, кваліфікованих, ініціативних та відповідальних управлінських кадрів, здатних ефективно керувати ресурсами і брати на себе відповідальність за їх використання [4, 66].

Вітчизняний ринок праці перебуває в складній стадії становлення і потребує висококваліфікованих фахівців з менеджменту в нових організаційно-економічних умовах для прийняття ефективних управлінських рішень та забезпечення конкурентоздатності вітчизняних підприємств. Підготовка менеджерів охорони здоров'я всіх рівнів повинна бути зорієнтована на потреби населення в медичній допомозі у різних напрямках. Необхідно перейти на якісно новий етап підготовки професійних кадрів. Програма підготовки майбутніх керівників повинна складатися з шести блоків: соціальна медицина, менеджмент в охороні здоров'я, культура управління, економічні основи менеджменту, правові основи менеджменту, управління підсистемами охорони здоров'я.

Інтернатури за спеціальністю «Організація і управління охороною здоров'я» не існують. Тому лікарі, які закінчили інтернатуру за будь-якої спеціалізації та мають досвід практичної роботи в лікувально-профілактичному закладі, направляються на навчання на цикли спеціалізації з організації та управління охороною здоров'я. На нашу думку необхідно ввести інтернатуру за спеціалізацією «Соціальна медицина та управління економікою охорони здоров'я». Інтернатура повинна тривати не менше 2-х років. На першому році майбутні менеджери вивчають питання економіки і управління, на другому - соціальну медицину та організацію охорони здоров'я. Практику необхідно організувати на рівні поліклініки та лікарні, потім у міському та обласному виді охорони здоров'я, а в кінці - навчання в Міністерстві охорони здоров'я. Тільки за таких умов ми зможемо отримати грамотного, адекватного, сучасного управлінця. Після закінчення циклу складається уніфікований комп'ютерний іспит.

Виходячи із сучасних соціально-економічних і політичних умов, що існують в Україні, необхідно впроваджувати нові інноваційні технології навчання. У навчальному процесі бажано активно впроваджувати комп'ютерні технології дистанційної освіти, мультимедійні навчальні програми, електронні версії навчально-методичних матеріалів, що включають додатковий навчальний матеріал, методичні розробки, що є важливим чинником підвищення якості підготовки студентів - заочників за фахом.

Такий підхід допоможе провести аналіз непередбачених, нестандартних ситуацій для вироблення складних рішень.

Програма елективного курсу завершиться діловою грою. Подібна форма навчання дозволяє відпрацьовувати практичні навички управління в нестандартних ситуаціях. У майбутньому дистанційна освіта, поряд з традиційними методами навчання, буде відігравати важливу роль у підготовці кожного студента.

Таким чином, навчання спеціалістів в галузі охорони здоров'я основним принципам і практичним навичкам ефективного менеджменту розглядається як один з важливіших етапів в процесі реформування системи охорони здоров'я в Україні.

Глобальні процеси, які відбуваються в суспільстві суттєво деформують традиційні погляди на сутність медичної освіти. Ринкова трансформація системи охорони здоров'я формує якісно нове суспільство медичних спеціалістів, які володіють компетенціями, пов'язаними з розвитком організаційної інфраструктури функціонування системи охорони здоров'я (право, управління, економіка, фінанси, інформаційні технології, страхування).

Специфіка нової системи підготовки менеджерів охорони здоров'я полягає в тому, що вона не тільки озброює знаннями того, хто навчається, але і формує у нього потребу у безперервному самостійному оволодінні професійними знаннями і навичками протягом всього його життя.

Література.

1. Маршавін Ю. М. Регулювання ринку праці України: теорія і практика системного підходу: монографія. - К.: Альтерпрес, 2011. - 396с.
2. Пінчук Ю.Б. Своїнтеграція, економіка і ринок праці в Україні / Ю.Б.Пінчук // Ринок праці та зайнятість населення. - №4(29) - 2011. - С.13-164.
3. Надюк З.О. Професійна модель менеджера охорони здоров'я з управління якістю медичної допомоги / З.О.Надюк // Економіка і держава, 2005. - №10. - С. 63-65.
4. Карамішев Д.В. Перетворення в системі охорони здоров'я з позиції управління і громадянина / Д.В. Карамішев // Здоров'я України: медична газета. - 2008. - №15 - 16 (196-197) - С. 66 - 67.